

pieczęćka jednostki organizacyjnej

**OPIS PRZEDMIOTU, PROGRAMU NAUCZANIA
ORAZ SPOSOBÓW WERYFIKACJI EFEKTÓW KSZTAŁCENIA**

CZEŚĆ „A”*

(opis przedmiotu i programu nauczania)

OPIS PRZEDMIOTU		
Nazwa przedmiotu	Motywy i konteksty literatury polskiej do 1918 roku	
Wydział	Wydział Humanistyczny	
Instytut/Katedra	Instytut Filologii Polskiej i Kulturoznawstwa	
Kierunek	Filologia polska	
Specjalność/specjalizacja		
Poziom kształcenia	Studia drugiego stopnia	
Profil	ogólnoakademicki	
Forma studiów	stacjonarne	
Rok/semestr	I	1
Tytuł /stopień naukowy (zawodowy). Imię i nazwisko prowadzącego przedmiot/ koordynatora przedmiotu	Dr hab. Maciej Gloger prof. UKW	
Liczba godzin dydaktycznych i formy zajęć	30	
Liczba punktów ECTS	7	
Rygory zaliczenia	egzamin	
Typ przedmiotu		
Język wykładowy	polski	
Przedmioty wprowadzające i wymagania wstępne	Historia i teoria literatury	
Efekty kształcenia	Efekty kierunkowe	Efekty przedmiotowe
	K_W05 prezentuje pogłębione problemy z zakresu historii, teorii i krytyki literackiej	Student prezentuje wnikliwie wybrane pogłębione problemy z historii literatury polskiej do 1918 r. W01
	K_W06 opisuje na poziomie rozszerzonym elementy wiedzy i definiuje szczegółową terminologię z zakresu historii filozofii i religioznawstwa oraz określa zależności między różnorodnymi ideami a ewolucją nauk humanistycznych	Student szczegółowo rozważa i rozumie związki literatury polskiej z różnorodnymi ideami filozoficznymi, religijnymi, społeczno-politycznymi do roku 1918 W02
	K_W09 opisuje elementy pogłębionej wiedzy z zakresu historii Polski oraz wyjaśnia jej znaczenie w rozwoju języka i literatury polskiej oraz innych faktów kultury	Student prezentuje wiedzę na temat historii Polski w powiązaniu z rozwojem literatury i jej periodyzacją W03 Student potrafi samodzielnie interpretować, selekcjonować i wyszukiwać źródła o literaturze polskiej do 1918 r. U01 Student zna i potrafi interpretować wybrane dzieła literatury polskiej w odwołaniu do

<p>K_W013 omawia różnorodne zagadnienia periodyzacji literatury polskiej w zakresie poszczególnych epok (tj. staropolskiej, oświecenia, romantyzmu, pozytywizmu itd.), charakteryzuje reprezentatywne dla nich utwory literackie, porównuje je i uzasadnia ich koincydencje kulturowe</p> <p>K_U01 wyszukuje, analizuje, ocenia, interpretuje, selekcjonuje i użytkuje informacje z zakresu kultury, literatury i języka, pochodzące z różnych źródeł oraz formułuje na tej podstawie krytyczne sądy</p> <p>K_U06 rozpoznaje wytwory kultury, przeprowadza za pomocą oryginalnych metod ich krytyczną analizę i interpretację, a także badania z zakresu recepcji literatury i krytyki i ich obiegów społecznych</p> <p>K_K05 dostrzega znaczenie i potrzebę zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy oraz uwzględnia je we własnej praktyce zawodowej (w wybranej sferze działalności typowej dla danej specjalności)</p>	<p>najlepszych zdobyczy polskiej historii literatury oraz najnowszych teorii badawczych i koncepcji periodyzacyjnych U02.</p> <p>Student rozumie znaczenia wiedzy o historii literatury polskiej dla zachowania polskiej kultury i tożsamości narodowej i uwzględnia to w praktyce zawodowej K01</p>
<p>.....</p> <p>data ..... podpis prowadzącego/koordynatora przedmiotu</p>	

Objaśnienia:

* Część „A” sylabusu (Opis przedmiotu i programu nauczania) ma postać jednorodną i jako wzór obowiązuje w całej uczelni.

1. Opis przedmiotu jest opracowany i podpisywany przez prowadzącego przedmiot w przypadku, gdy dany przedmiot jest prowadzony wyłącznie przez jedną osobę.
2. Opis przedmiotu jest opracowany i podpisywany przez koordynatora przedmiotu w przypadku, gdy dany przedmiot jest prowadzony przez więcej niż jedną osobę, np. ze względu na różne formy realizacji przedmiotu (wykład + ćwiczenia); przygotowanie przez koordynatora opisu przedmiotu wymaga współpracy z pozostałymi osobami prowadzącymi przedmiot.

<p align="center">PROGRAM NAUCZANIA PRZEDMIOTU</p>	
<p align="center">Rok akademicki: (.../...) Semestr: (zimowy/letni)</p>	
Nazwa przedmiotu	Motywy i konteksty literatury polskiej do 1918 roku
Wydział	Wydział Humanistyczny
Instytut/Katedra	Instytut Filologii Polskiej i Klasycznej
Kierunek	Filologia polska
Specjalność/specjalizacja	
Opisywana forma zajęć	wykład
Liczba godzin dydaktycznych	30
Tytuł /stopień naukowy (zawodowy). Imię i nazwisko prowadzącego zajęcia	Dr hab. Maciej Gloger prof. UKW

Treści programowe realizowane podczas zajęć

1. Motyw i topos w badaniach literackich.
2. Duch, dusza, duchowość w dyskursie krytycznoliterackim XIX wieku
3. Topos *theatrummundi* w literaturze polskiej (od baroku do pozytywizmu).
4. Topos *theatrummundi* w „Lalce” B. Prusa.
5. Topos *corpuspoliticum* w literaturze polskiej
6. Ciało sarmackie. Dzieje pewnego wyobrażenia
7. Motywy manichejskie w literaturze polskiej
8. Dziewiętnastowieczność jako kategoria periodyzacyjna
9. Polsko-czeskie związki kulturowe w XIX wieku
10. Mesjanizm i neomesjanizm w literaturze polskiej
11. Utopia i antyutopia w literaturze pozytywizmu i Młodej Polski
12. Koncepcja powieści historycznej H. Sienkiewicza wobec dziewiętnastowiecznej tradycji
13. Obraz Rosji w literaturze polskiej XIX wieku
14. Pozytywizm nacjonalistyczny i narodziny nowoczesnej świadomości narodowej.

Metody dydaktyczne	wykład
Metody i kryteria oceniania	<p>Na ocenę dostateczną student zna treść wybranych lektur (15 pozycji z literatury podmiotu i 2 pozycje monograficzne z literatury przedmiotu), potrafi wyjaśnić ich genezę i orientuje się w periodyzacji literatury polskiej, trafnie łączy wskazane dzieła z nurtami umysłowymi, filozoficznymi, społeczno-politycznymi.</p> <p>Na ocenę dobrą student dodatkowo interpretuje dzieła w odniesieniu do wybranych najważniejszych i najnowszych ustaleń badawczych polskiego literaturoznawstwa, szczegółowo charakteryzuje i wyjaśnia zjawiska oraz nurty ideowe traktowane jako kontekst literacki</p> <p>Na ocenę bardzo dobrą student orientuje się w całej problematyce podnoszonej na wykładach i ćwiczeniach oraz zna w sposób pogłębiony i kontekstowy pelen zestaw lektur.</p>
Rygor zaliczenia	egzamin
Literatura podstawowa	<p>Literatura przedmiotu</p> <p>J. Abramowska, <i>Powtórzenia i wybory. Studia z tematologii i poetyki historycznej</i>. Poznań 1995.</p> <p>J. Kotarska, <i>Theatrummundi. Ze studiów nad poezją staropolską</i>. Gdańsk 1998.</p> <p>D. C. Maleszyński, <i>Corpus politicum. Śródziemnomorskie i staropolskie konteksty topiki organicznej</i>. „Pamiętnik Literacki” 1985, z.1.</p> <p>A. Waśko, <i>Romantyczny sarmatyzm. Tradycja szlachecka w literaturze polskiej lat 1831-1863</i>. Arcana, Kraków 2001.</p> <p>J. Pelc, <i>Barok – epoka przeciwieństw</i>. Warszawa 1993</p> <p>M. Maciejewski, „<i>Choć Radziwiłł, alem człowiek...</i>” gawęda romantyczna prozą Kraków 1985.</p> <p>J.M. Rymkiewicz, <i>Ludzie dwoiści (Barokowa struktura postaci Słowackiego)</i>. W zb.: <i>Problemy polskiego romantyzmu</i>. Seria 3. Red. M. Żmigrodzka. Wrocław 1981.</p> <p>J. Tomkowski, <i>Mój pozytywizm</i>, wyd. IBL, Warszawa 1993.</p> <p>E. Kiślak, <i>Car Trup i Król-Duch. Rosja w twórczości Słowackiego</i>. Warszawa 1991.</p> <p>J. Fiećko, <i>Rosja Krasińskiego. Rzecz o nieprzejednaniu</i>. Poznań 2005.</p> <p>T. Sobieraj, <i>Fabuły i „światopogląd”</i>. <i>Studia z historii polskiej</i></p>

powieści XIX-wiecznej. Poznań 2004.

Z. Mocarska-Tycowa, *Wybory i konieczności. Poezja Asnyka wobec gustów estetycznych i najważniejszych pytań swoich czasów*. J. Tuczyński, *Schopenhauer a Młoda Polska*. Gdańsk 1969.

A. Walicki, *Mesjanizm Adama Mickiewicza w perspektywie porównawczej*. Warszawa 2006.

M. Gloger, *Determinizm w „Lalce” Bolesława Prusa*. „Pamiętnik Literacki” 2000, z. 2.

M. Gloger, *Bolesław Prus i dylematy pozytywisty światopoglądu*. Bydgoszcz 2007.

M. Gloger, *Pesymizm - utopia – chiliizm. O myśleniu utopii Bolesława Prusa*. „Pamiętnik Literacki” 2003, z. 2,

M. Gloger, *Aryman nad brzegami Niemna. „Cham” Elizy Orzeszko jako manichejska parabola*. W zbiorze: *Literatura i sztuka połowy XIX wieku. Światopoglądy – postawy – tradycje*. R. Bobrowska, S. Fita, J. A. Malik. Wyd. Towarzystwo Naukowe Lublin 2004, s. 307–338.

M. Gloger, *Adolf Dygasiński i narodziny nowoczesnej świadomości narodowej*. „LitterariaCopernicana” 2009, nr 2(4), s. 156-167.

M. Gloger, *Sienkiewicz nowoczesny*. Wyd. UKW, Bydgoszcz 2010.

Maciej Gloger, *O entropii pozytywizmu w kulturze polskiej*. „Przegląd Humanistyczny” 2011, nr 5.

Justyna Miklaszewska, *Antyutopia w literaturze Młodej*. Wrocław 1988.

W. Weintraub, *Poeta i prorok. Rzecz o profetyzmie Mickiewicza*. Warszawa 1982.

M. Szykowski, *Polski romantyzm w czeskim życiu duchowym*. Wrocław 1947.

Literatura podmiotu

F. Karpiński, *Poezje wybrane*, wyd. 2 zmienione, opracował T. Chachulski, Ossolineum, Wrocław 1997. BN I 89.

A. Malczewski, *Maria*, wyd. 3 zmienione, opracował R. Przybylski, Ossolineum, Wrocław 1958. BN I 46.

A. Mickiewicz, *Dziady*, część III. Wyd. dowolne

H. Rzewuski, *Pamiętki Soplicy*, opracował Z. Szweykowski, Ossolineum, Wrocław 2009.

J. Słowacki, *Beniowski. Poema*, wyd. 4 zmienione, opracowała A. Kowalczykova, Ossolineum, Wrocław 1996. BN I 13/14.

J. Słowacki, *Sen srebrny Salomei. Romans dramatyczny w pięciu aktach*, wyd. 2 zmienione, opracowała A. Kowalczykova, Ossolineum, Wrocław 1992. BN I 57.

J. Słowacki, *Krąg pism mistycznych*, wyd. 2 przejrzone, opracowała A. Kowalczykova, Ossolineum, Wrocław 1997. BN I 245.

Z. Morsztyn, *Wybór wierszy*. Opracował J. Pelc. Wrocław 1975. BN I 215.

W. Kochowski, *Utwory poetyckie. Wybór*. Wyd. 2 zmienione. Opracowała M. Eustachiewicz. Wrocław 1991. BN I 92.

J. Ch. Pasek, *Pamiętniki*. Opracował W. Czaplński. Wyd. 5

	<p>zmienione i uzup. Wrocław 1979. BN I 62 (lub inne wydania).</p> <p>I. Krasicki, <i>Mikołaja Doświadczyńskiego przypadki</i>. Wyd. 6, zmienione. Opracował M. Klimowicz. Wrocław 1973. BN I 41.</p> <p>J. P. Woronicz, <i>Pisma wybrane</i>. Opracowały M. Nesteruk, Z. Rejman. Wrocław 2002. BN I 299</p> <p>M. Mochnacki, <i>Rozprawy literackie</i>. Opracował M. Strzyżewski. Wrocław 2000. BN I 297.</p> <p>A. Mickiewicz, <i>Dziady</i>, cz. III. Wydanie dowolne, ale obowiązuje lektura rozdz. IX. „<i>Dziadów</i>” część trzecia: <i>manifest profetyzmu</i> w książce: W. Weintraub, <i>Poeta i prorok. Rzecz o profetyzmie Mickiewicza</i>. Warszawa 1982 i wyd. nast.</p> <p>A. Mickiewicz, <i>Prelekcje paryskie. Wybór</i>. Przekład L. Płoszewski. Opracowała M. Piwińska. Kraków, Universitas 1997. Biblioteka Polska.</p> <p>Z. Krasieński, <i>Nie-Boska komedia</i>. Wyd. 10 uzup. Opracowały M. Janion, M. Grabowska. Wrocław 1969. BN I 24.</p> <p>B. Prus, <i>Lalka</i>. Opracował J. Bachórz. Wrocław 1991, 1998. BN I 262;</p> <p>E. Orzeszkowa, <i>Nad Niemnem</i>. T.1-3. Opracował J. Bachórz Wrocław 1996. BN I 292.</p> <p>H. Sienkiewicz, <i>Wybór nowel i opowiadań</i>. Wyd. 4. Opracował T. Bujnicki. Wrocław 1992. BN I 231.</p> <p>H. Sienkiewicz, <i>Ogniem i mieczem, Potop, Pan Wołodyjowski</i>. Wydanie dowolne, ale trzeba dotrzeć do wstępów Bogdana Mazana w edycji w ramach serii wydawniczej <i>Biblioteka Szkolna</i>.</p> <p>S. Żeromski, <i>Wybór opowiadań</i>. Wyd. 2. Opracował A. Hutnikiewicz. Wrocław 2003. BN I 203.</p> <p>S. Żeromski, <i>Popioły, Dzieje grzechu, Uroda życia</i>. Wyd. dowolne.</p> <p>W.S. Reymont, <i>Chłopi</i>. T.1-2. Opracował F. Ziejka. Wrocław 1991. BN I 279.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Seria PWN Wielka Historia Literatury Polskiej (średniowiecze-Młoda Polska).</p> <p>Słownik literatury staropolskiej, Słownik literatury oświecenia, Słownik literatury XIX wieku, Słownik literatury XX wieku (wydane w serii Ossolineum Vademecum Polonisty).</p>
<p>..... data</p>	<p>..... podpis prowadzącego daną formę zajęć</p>
<p>..... data</p>	<p>..... podpis koordynatora przedmiotu</p>

Objaśnienia do „Programu nauczania przedmiotu”:

1. „Program nauczania przedmiotu” sporządza się odrębnie dla każdej formy przedmiotu.

2. „Program nauczania przedmiotu” jest opracowywany przez prowadzącego daną formę zajęć.

CZĘŚĆ „B”
(opis sposobów weryfikacji efektów kształcenia)

**Opis sposobu realizowania i sprawdzania efektów kształcenia dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty kształcenia a forma zajęć		Metody oceniania efektów kształcenia		
Efekty kształcenia dla **		Forma zajęć	Metody oceniania***	Efekty kształcenia dla przedmiotu
kierunku	przedmiotu			
K_W05, K_W06, K_09, K_W13	W01, W02, W03	W, C	Praca pisemna	W01, W02, W03
K_U01, K_06	U01, U02	W Ć	Praca pisemna	U01, U02
K_K05	K05	W C		K05
			egzamin	

.....
data

.....
podpis prowadzącego daną formę zajęć

.....
data

.....
podpis koordynatora przedmiotu

Objaśnienia:

Część „B” sylabusu (opisy sposobów realizowania i sprawdzania efektów kształcenia) nie ma jednorodnej postaci. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni bądź jednostki prowadzące kierunki studiów mogą w tym zakresie opracować i przyjąć inne wzory i sposoby opisów części „B” sylabusu.

** Tabela. Lewa część tabeli jest przyporządkowaniem efektów przedmiotowych (W01, U02, K01) do efektów kierunkowych (K_W01, K_U02) oraz wskazaniem form zajęć (W – wykład; L – laboratorium; Ć – ćwiczenia itd.) pozwalających osiągnąć efekty dla przedmiotu.

*** Tabela. W prawej części tabeli należy zamieścić metody oceniania oraz efekty przedmiotowe, które są w określony sposób sprawdzane (określają je prowadzący – w tabeli podano przykłady).

PROGRAM NAUCZANIA PRZEDMIOTU	
Rok akademicki: (.../...) Semestr: (zimowy/letni)	
Nazwa przedmiotu	Motyw i kontekst literatury polskiej do 1918 roku
Wydział	Wydział Humanistyczny
Instytut/Katedra	Instytut Filologii Polskiej i Kulturoznawstwa
Kierunek	Filologia polska

Specjalność/specjalizacja	
Opisywana forma zajęć	ćwiczenia
Liczba godzin dydaktycznych	30
Tytuł /stopień naukowy (zawodowy). Imię i nazwisko prowadzącego zajęcia	Dr hab. Maciej Gloger prof. UKW
Treści programowe realizowane podczas zajęć	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Motywy i idee polskiej poezji barokowej 2. Duchowość sarmacka a twórczość Wespazjana Kochowskiego 3. Romantyczna gawęda prozą. „Pamiętki Soplicy” Henryka Rzewuskiego 4. „Maria” A. Malczewskiego i narodziny powieści poetyckiej w Polsce. 5. „Podróż do Ziemi Świętej z Neapolu” J. Słowackiego jako romantyczny poemat dygresyjny 6. Krąg pism mistycznych i system genezyjski J. Słowackiego. 7. „Niewola tatarska” H. Sienkiewicza jako przejaw nowoczesnej świadomości historycznej. 8. Geneza i kompozycja <i>Ogniem i mieczem</i> H. Sienkiewicza. 9. <i>Sen</i> Bolesława Prusa jako przejaw przełomu światopoglądowego epoki pozytywizmu 10. „Demon” A. Dygasińskiego i narodziny nowoczesnej świadomości narodowej. 11. „Australczyk” E. Orzeszkowej i program „uduchowionego” pozytywizmu. 12. „We mgle” H. Sienkiewicza a rewolucja 1905 roku. 13. „Próchno” W. Berenta wobec dekadentyzmu. 14. „Z psychologii jednostki twórczej. Chopin i Nietzsche” S. Przybyszewskiego a antropologia modernistycznego artysty 	
Metody dydaktyczne	
Metody i kryteria oceniania	
Rygor zaliczenia	
Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. T. Bujnicki, <i>Sienkiewicza „Powieści z lat dawnych”</i>. Studia. Kraków 1996. 2. T. Bujnicki, <i>Sienkiewicz i historia</i>. Studia. Warszawa 1981. 3. M. Gloger, Adolf Dygasiński i narodziny nowoczesnej świadomości narodowej. „LitterariaCopernicana” 2009, nr 2(4), s. 156-167. 4. M. Gloger, <i>Sienkiewicz nowoczesny</i>. Wyd. UKW, Bydgoszcz 2010, 250 s. 5. H. Rzewuski, <i>Pamiętki Soplicy</i>, opracował Z. Szweykowski, Ossolineum, Wrocław 2009. 6. M. Maciejewski, „<i>Choć Radziwiłł, alem człowiek...</i>” <i>gawęda romantyczna prozą</i>. Wydawnictwo Literackie, Kraków 1985. 7. M. J. Olszewska, „Postoje pamięci”. <i>We mgle</i> Henryka Sienkiewicza. W zbiorze: <i>Henryk Sienkiewicz w kulturze</i>

	<p><i>polskiej</i>. Red. K. Stępnik, T. Bujnicki. Lublin 2007.</p> <p>8. M. Maciejewski, <i>Śmierci „czarne w piersiach blizny”</i>. (O „Marii” A. Malczewskiego). „Pamiętnik Literacki” 1980, z. 3.</p> <p>9. J. Pelc, <i>Barok – epoka przeciwieństw</i>, Warszawa 1993.</p> <p>10. <i>Helikon sarmacki. Wątki i tematy polskiej poezji barokowej</i>. Opracował A. Vincenz. Wrocław 1989. BN I 259.</p> <p>11. M. Gloger, <i>Thomas Carlyle i tajemnica idealizmu Orzeszkowej</i>. W zbiorze: <i>Sekrety Orzeszkowej</i>. Red. G. Borkowska i in. Warszawa 2012.</p> <p>12. W. Berent, <i>Próchno</i>. Wyd. 2 zmienione. Opracował J. Paszek. Wrocław 1998. BN I 301.</p> <p>13. S. Przybyszewski, <i>Synagoga szatana i inneeseje</i>. Wstęp i opracowanie G. Matuszek. Kraków 1993.</p>
<p>Literatura uzupełniająca</p>	<p>Seria PWN Wielka Historia Literatury Polskiej (średniowiecze-Młoda Polska). Słownik literatury staropolskiej, Słownik literatury oświecenia, Słownik literatury XIX wieku, Słownik literatury XX wieku (wydane w serii Ossolineum Vademecum Polonisty).</p>
<p>..... data</p> <p>..... data</p>	<p>..... podpis prowadzącego daną formę zajęć</p> <p>..... podpis koordynatora przedmiotu</p>

Objaśnienia do „Programu nauczania przedmiotu”:

1. „Program nauczania przedmiotu” sporządza się odrębnie dla każdej formy przedmiotu.
2. „Program nauczania przedmiotu” jest opracowywany przez prowadzącego daną formę zajęć.

CZĘŚĆ „B”
(opis sposobów weryfikacji efektów kształcenia)

**Opis sposobu realizowania i sprawdzania efektów kształcenia dla przedmiotu
z odniesieniem do form zajęć i sprawdzianów**

Efekty kształcenia a forma zajęć		Metody oceniania efektów kształcenia		
Efekty kształcenia dla **		Forma zajęć	Metody oceniania***	Efekty kształcenia dla przedmiotu
kierunku	przedmiotu			
K_W01, K_W02	W01	W, L	Praca semestralna, aktywność na zajęciach	W02, U03
K_U02	U02	W, L, Ć		K01
K_K01	K01			U02, K04

.....
data

.....
podpis prowadzącego daną formę zajęć

.....
data

.....
podpis koordynatora przedmiotu

Objaśnienia:

Część „B” sylabusu (opisy sposobów realizowania i sprawdzania efektów kształcenia) nie ma jednorodnej postaci. Podstawowe jednostki organizacyjne uczelni bądź jednostki prowadzące kierunki studiów mogą w tym zakresie opracować i przyjąć inne wzory i sposoby opisów części „B” sylabusu.

** Tabela. Lewa część tabeli jest przyporządkowaniem efektów przedmiotowych (W01, U02, K01) do efektów kierunkowych (K_W01, K_U02) oraz wskazaniem form zajęć (W – wykład; L – laboratorium; Ć – ćwiczenia itd.) pozwalających osiągnąć efekty dla przedmiotu.

*** Tabela. W prawej części tabeli należy zamieścić metody oceniania oraz efekty przedmiotowe, które są w określony sposób sprawdzane (określają je prowadzący – w tabeli podano przykłady).

